

Džínová nevěsta

Pepa Streichl

1. Stál jsem vedle a hleděl na ně,
přál jim štěstí a mačkal dlaně,
topil se v citech, co neměly cenu,
styděl se za ně a záviděl jemu.
2. Dlouhý jak čára v erárním kvádru,
věneček v klopě namísto řádů
a přísně tajná hodnost a jméno,
drobná a štíhlá, teď bude jeho.
R: Barevná nevěsta, džínová, modrá,
voněla smíchem, závist je hrozná,
ukrytá v barvách, zelená khaki,
G7/6 E7
jak jsem mu záviděl, chtěl jsem ji taky,
džínovou nevěstu, á, džínovou nevěstu, á.
3. Trvalo chvíli, pak řekla "ano",
bylo mi teskno a v ústech plano,
lítost jsem hledal v perlivé vodce,
jsem v pravém rohu na svatební fotce.
4. Večer když zaklepal na okenní rámy,
lehl si vedle ní, zůstali sami,
záclona protkaná v půlnoční černo,
doteky a slůvka, co je to věrnost?
R:
5. Loučení v oparu nádražní hospody,
pohledy do očí při rumu bez sody,
a ruka ruku pevně svírá,
budem však veselí, vždyť se neumírá.
6. Snad je mu do breku, když si sedne v kupé,
loučení na nevím je tak trochu kruté,
v erární posteli noc je vždycky stejná,
ale co ona, zůstane věrná?
R: Barevná nevěsta, džínová, modrá,
voněla smíchem, závist je hrozná,
ukrytá v barvách, zelená khaki,
jak jsem mu záviděl, už ji mám taky,
džínovou nevěstu, á, džínovou nevěstu, á,
džínovou nevěstu, á ...